

Verzetje

WTC Zijtaart

Juli 2017

Colofon

Redactie:

André van de Nieuwenhof
Annie van de Nieuwenhof

Samenstelling en lay-out:

Annie van de Nieuwenhof

Tekstbijdrage:

Dirck van der Linden
Pim Kolsteeg
AnnaLied Poelstra
Carien Cissen
Antonet en Ben van Asseldonk
Harrie Wolfs
Wim vissers
Annie van de Nieuwenhof

E-mail:

Secretariaat: secretaris@wtcijtaart.nl
Penningmeester: penningmeester@wtcijtaart.nl

Bestuur:

Dirck van der Linden	voorzitter	0413-851636
René Looman	secretaris	073-5498264
Pim Kolsteeg	penningmeester	0413-363335
Hans van Dinter	lid	0413-350058
Annie van de Nieuwenhof	lid	0413-367351

Belangrijke nummers:

Café Zaal Kleijngeld	clubhuis	0413-363638
Ad van de Acker	zaterdagtochten	0413-341904
Maria van Tiel	kleding	0413-340563

Bank	NL38RABO0160803934	
NTFU code		111 0 67
Kamer van Koophandel	dossiernummer	40 21 75 66

Inhoud.

Colofon

Voorwoord

Mari vd Burgt 80!

De wereld rond

Coma-ruga

Jeugdfietscross

Bedrijvenbezoek fam. Pepers

Broeikastplantjes

Mount Meru

Op de twaalf

De pen

Culturele dag senioren

Ad's fietstips

Kerkdriel

Heerlijk fietsen

Wij komen 't verke slachte

Sponsoren

Dirck vd Linden

Annie vd Nieuwenhof

Pim Kolsteeg

Annie vd Nieuwenhof

Dirck vd Linden

Annie vd Nieuwenhof

Le Loup

AnnaLied Poelstra

Antonet en Ben

Carien Cissen

Annie vd Nieuwenhof

Le Loup

Annie vd Nieuwenhof

Le Loup

Wim Vissers

Beste clubleden,

En daar is die alweer de zomereditie van ons mooie clubblad. We hebben inmiddels alweer diverse woensdag-, zaterdag- en zondagtochten achter de rug. De woensdag en zondagtochten worden weer zéér goed bezocht en keurig verzorgd zijn door de diverse uitzetters en voorrijders, mijn dank hiervoor. Een punt van aandacht is wel dat we helaas steeds meer moeite hebben voorrijders voor de diverse tochten beschikbaar te hebben. Dus bij deze een oproep om je aan te melden als voorrijder zodat we misschien dit maar anders zeker volgend seizoen weer een mooi toerprogramma met diverse voorrijders kunnen voorleggen aan onze leden.

We hebben inmiddels diverse activiteiten achter de rug. De Klaver van Brabant is wederom goed verlopen. Doordat de tocht op 1e Paasdag viel was de opkomst wat minder, de deelnemers die de tocht gereden hebben waren zeer tevreden over de organisatie.

In Asten werden we gastvrij door TWC-Asten ontvangen.

De Kleijngeld Gezinsfietstocht, die gelijktijdig georganiseerd wordt, had dit jaar weer een mooie opkomst. Al met al een mooie dag om op terug te kijken!

De organisatie was in handen van Hans van Dinter en mede organisatoren, dank hiervoor.

Op kermiszaterdag 20 mei is de 34e Rabobank Jeugdfietscross verreden. Het was deze dag zeer mooi weer en er hing een gezellige sfeer op het terrein van Stichting Ruitersport wat voor deze gelegenheid omgetoverd was tot een ware fietscrossbaan. Al met al een geweldig leuke dag voor de jeugd. Wederom weer een 80 deelnemers, een zeer mooie opkomst. Ik wil André van Zutphen samen met een heel team van vrijwilligers bedanken voor de organisatie! Goed gedaan allemaal.

Op zondag 18 juni werd in Zijtaart de 30e editie van de jaarlijkse braderie Zijtaart Biedt Meer georganiseerd. Zoals voorgaande jaren bemanden we weer enkele kassa's en regelden we het parkeren wat weer een welkome bijdrage voor de clubkas oplevert. Ik wil graag René Looman bedanken voor de organisatie hiervan en iedereen die bij deze activiteit zijn steentje bijgedragen heeft.

In het vooruitzicht hebben we ons fietsweekend naar Sint-Truiden. In het weekend van 22 t/m 24 september gaan we met een groep van 33 clubleden een gezellig sportief weekend fietsen in deze mooie omgeving. Dit jaar wederom door André v.d. Nieuwenhof en Piet v.d. Tillaart georganiseerd waarvoor dank.

Degene die tekst of foto's op de site wil laten plaatsen kan deze mailen naar info@wtczijtaart.nl .

Op sociaalmedia zijn we ook te vinden namelijk op FACEBOOK onder de naam WTC-Zijtaart. Of op STRAVA, heb je ook een Strava-account meld je dan ook aan bij de groep WTC-Zijtaart.

Allemaal leuke mogelijkheden zonder kosten of verdere verplichtingen.

Dan rest mij nog de redactie van Ons Verzetje te bedanken voor weer een keurig verzorgde uitgave.

Tot ziens jullie voorzitter,

Dirck van der Linden

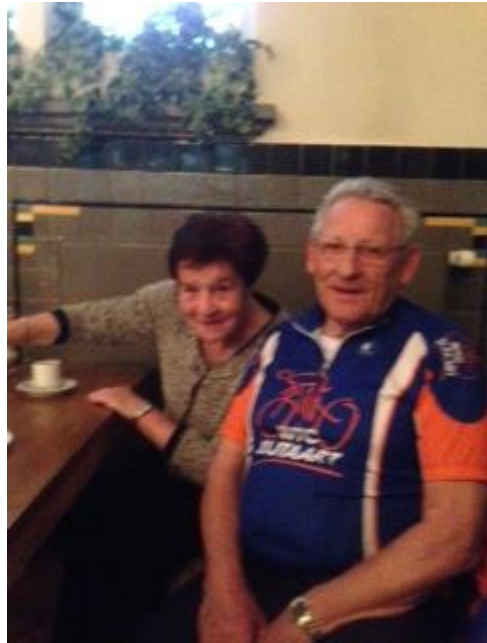

Data 2017:

- Fietsweekend vrijdag 22 september tot en met zondag 24 september.
- Einde seizoen en sluitingsmiddag zondag 22 oktober
- VTT zondag 26 november

Mari vd Burgt,

werd 4 april 2017 80 jaar. Hij trakteerde, alle leden van WTC, tijdens de pauze van de tocht van 5 april. Wij werden hartelijk ontvangen in de Broederkapel in Veghel. Martin van Eert bedankte Mari, namens alle aanwezige leden, hiervoor.

De wereld rond: 40.074, oftewel verstand op nul, blik op oneindig

Het leuke aan een Garmin is dat je de totale afstand kunt zien die je met dat apparaat hebt afgelegd.

Net voor de zomer vakantie bereikte ik de mijlpaal van 40.074 km, oftewel de omtrek van de aarde.

Onder het fietsen ga je je dan afvragen wat dit betekent en daar ik een man van de cijfertjes ben:

40.074 km is gelijk aan:

- 1.336 uur fietsen met een gemiddelde van 30 km/uur;
- 33,4 werkweken van 40 uur niet thuis geweest;
- Met een verzet van 50-16 op een compact betekent dit per omwenteling 6,55 meter, dus in totaal 6.118.168 omwentelingen;
- Met circa 600 verbrandde kcal per uur een totaal van 801.600 verbrandde calorieën. Voor de snel verbranders onder ons die 750 kcal per uur verbranden een totaal van 1.000.000 kcal.

Als je erover na gaat denken dan ben je zo het spoor bijster.

Daar komt dus ook de opmerking vandaan dat je je hoofd leeg fietst, maar ook dat je je verstand op nul moet zetten.

Pim Kolsteeg

Coma-ruga

Ook in 2017 organiseerde Brigitta en Maria weer een Spanjereis. Dit jaar werd voor Coma-ruga gekozen, een badplaats tussen Barcelona en Tarragona.

Dit jaar een gemêleerd gezelschap:

- 8 WTC Zijtaart
 - 4 WTC Eijgelshoven
- en 6 andere enthousiaste fietsers.

Na een goede reis kwamen we zaterdag 6 mei aan en stond het ontbijt klaar in het hotel. De fietsen werden rijklaar gemaakt. De tochten waren voorbereid en er kon in de middag al gefietst worden. Er wordt afgesproken in één groep de omgeving te verkennen. Dit waren 12 fietsers. De overige 6 dames vermaakten zich ook prima. De andere dagen werd de groep gesplitst: 6 snelle mannen en een gemengde groep racefietsers: 3 mannen en 3 dames. We hebben de dagen mooie tochten gemaakt met prachtig weer.

JEUGDFIETSCROSS WTC-ZIJTAART groot succes!

Het was prachtig weer voor de 34e editie van de jeugd fietscross in Zijtaart. Het terrein van de Stichting Ruiter-sport lag er ook dit jaar weer keurig bij en de leden van WTC-Zijtaart hadden een mooi uitdagend parcours uitgezet voor dit evenement. Met maar liefst 78 inschrijvingen was het deelnemersveld mooi gevuld.

Er werd in alle categorieën flink gestreden om de begeerde bekens. Het fanatisme van de deelnemers is daarbij enorm groot. Natuurlijk was er voor alle deelnemers een mooie medaille en een kaartje voor de kermis. Voor de foto's van dit evenement zie WWW.WTCZIJTAART.NL.

Dit alles kan natuurlijk alleen omdat wij jaarlijks een beroep kunnen doen op de sponsoring van een groot aantal bedrijven, waarvoor onze dank.

UITSLAGEN:

Meisjes 3-4-5 jaar

1. Maud Gevers
2. Merel Vissers
3. Loïs van de Donk

Jongens 3-4-5 jaar

1. Viggo Vissers
2. Filip Oblizajek
3. Ruben Rietbergen

Meisjes 6-7 jaar

1. Esmee van Asseldonk
2. Liza van Genugten
3. Floor van Asseldonk

Jongens 6-7 jaar

1. Raf Verhoeven
2. Tren Hoefnagel
3. Pim van der Linden

Meisjes 8-9 jaar

1. Fleur van Moorsel
2. Anne Timmers
3. Lindy van Genugten

Jongens 8-9 jaar

1. Mats v.d. Berkmortel
2. Finn v.d. Donk
3. Tom Smits

Meisjes 10 jaar en ouder

1. Mara v.d. Heijden
2. Nienke Broens

Jongens 10 jaar en ouder

1. Luc Brugmans
2. Stijn van Kessel
3. Alwin Broens

Na afloop van de laatste prijsuitreiking werd de loterij gehouden. Er waren mooie prijzen te winnen. Uiteindelijk werd de hoofdprijs, een schitterende crossfiets ter beschikking gesteld door "De Fietsen Winkel Zijtaart", gewonnen door Madelon Rooijakkers. Er zijn nog enkele prijzen niet afgehaald. Deze zijn op te halen met de winnende loten bij Willy van Asseldonk Pastoor Clercxstraat 24 te Zijtaart.

Groen	245	Rugzak
Blauw	76	Toverstaf bellenblaas
Roze	431	Blauwe bal
Roze	388	Vishengel
Blauw	450	Olé Swing
Blauw	5	Waterpistool met ballen
Groen	133	Badmintonset
Geel	284	Waterkanon

Sportieve groeten en tot volgend jaar,
WTC - ZIJTAART

Familie Pepers.

27 april waren we welkom op de vleesvarkenshouderij familie Pepers PEVARK V.O.F.

Aan de hand van een PowerPoint presentatie kregen we uitleg over het ontstaan van het varkenshouderijbedrijf en de voeding van de varkens.

Het bedrijf startte in 1978 met 1000 varkens. Na diverse uitbreidingen in 1985, 1992, 2005 en 2012 telt het bedrijf nu ongeveer 10.000 varkens.

De biggen worden aangevoerd en hebben een gewicht van 25 kg, volgroeide varkens wegen 120–125 kg.

Bij de verzorging van de varkens is voeding erg belangrijk, de gezondheid wordt voortdurend gecontroleerd en het klimaat in de stallen wordt gemanaged.

Goede voeding is belangrijk voor:

- gezondheid
- Vleeskwiteit
- Voerverbruik

Daarom:

- ingangscontrole
- hoeveelheid afstemmen op de dieren
- vinden ze het lekker? Dagelijkse controle.

Varkens krijgen het voer als papje in de trog. Onder andere

- frites: bijna 10 mln porties per jaar;
- 51,1 miljoen boterhammen per jaar.

Resultaat: heerlijk vlees voor 82.000 mensen / jaar.

Broeikastplantjes!

Zondagmorgen 11 maart bij de start, van het fietsprogramma 2017!

Constateerde ik dat good-old Cor Vissers, als enige verscheen in een korte race broek. Wel moet ik toegeven, het zonnetje scheen! Met de temperatuur van 8 graden, lokte het ook veel WTC-ers zowel bij de vrouwen + mannen... de fiets uit de berging te halen! Om de eerste rit naar " De Schutskuil ", via Kleinder Liempde/ Vrilkhoven van pakweg 65km te fietsen. Waardoor zowel bij de vrouwen & mannen een opkomst was!!

In het weekend van zaterdag 25maart op zondag 26 maart zetten we de klok weer een uur vooruit, zomertijd dus! De zomertijd is al een oud begrip! In 1907 werd er in Engeland voor het eerst nagedacht. Tot 1943 waren er in Nederland een paar jaren waarin de zomertijd werd ingesteld, bijvoorbeeld tijdens de eerste en tweede wereldoorlog. In 1973 was er de oliecrisis, hierdoor kwamen er veel energiebesparende maatregelen. Dit was voor veel landen ook de aanleiding om de zomertijd in te voeren. Toch duurde het nog tot 1976 toen Frankrijk als eerste Europees land de zomertijd invoerde. Veel landen waaronder Nederland volgden het jaar daarop.

Toen ik me op zondag 26 maart aan het omkleden was. Na een stevig ontbijt, om de fietsrit naar Toon Kortooms (Deurne) te fietsen. Hoorde ik op de radio, dat op deze dag. Een zonnig lenteweek, met droge sterke noordoostenwind waait. Deze wind kan misschien wat scherp uit de hoek komen! Met een buitentemperatuur in de vroege ochtend van 4 graden. Toen ik door de Zijtaartseweg, naar Zijtaart fietste! Dacht ik bij mezelf, toch verstandig dat ik een extra onderhemd heb aangetrokken + warme handschoenen. Wat voelde deze noordoostenwind toch koud aan zeg!

Bij Kleijngeld aangekomen! Viel mijn mond van verbazing open,...neen toch....Jawel....Cor Vissers weer in z'n zomerse outfit. Maar het gezegde is goed voorbeeld,... Doet volgen. Ook bij Gerry van Stiphout.... heeft deze koude wind geen vat op hun benen? Tussen de opgestelde groep, zag ik een aantal, dat toch hun $\frac{3}{4}$ racebroek hadden aangetrokken. Zoals Pim Kolsteeg+ Boy v Andel+ Hans v. Oosteren en André v/d Nieuwenhof. Hij komt eraan, de lente!

Bekende groepjes wielrenners waren weer op de fiets, op deze frisse zondagmorgen. Zag ik onderweg, en de krokusjes zijn weer in alle perken te zien, als brengers van de lente. Ondanks dat het mooie lenteweek inzicht komt, speelde ik de hele fietsrit met het idee..... koude?

Lang, lang geleden, in de tijd dat ik onderaan onschuldig en bovenaan behaard was, regeerde van november tot maart Koning Winter nog. Zijn regime was verschrikkelijk. Vingerkootjes werden gevoelloos, sloegen eerst rood en daarna blauw uit, en vielen ten slotte als dode musjes ter aarde. Oorschelpen verstijfden door de vrieskou en werden vermeend gevoelloos, tot iemand ze op de speelplaats van achter je rug met zijn uitschietende wijsvinger tot leven bracht: alsof ze plots bestonden uit glas dat in duizend splinters uiteenviel.

Wat weten jullie, jong volk dat nauwelijks drie, vier, decennia op deze aardkloot vertoeft, over echte, onvervalste kou die de vochtfilm op je ogen doet stollen en bij het inademen het gevoel geeft dat iemand een wasknijper op je neus zet? Wat kunnen jullie windjackjongens en Goretex-adepten ons vertellen over het authentieke gevoel dat het orgaan van je huid ondervindt als gemiddelde chaotische bewegingsenergie per molecuule in de lucht drastisch terugvalt?

Wij, oorlogse / na oorlogse babyboomers en overjaarse hippies, werden gekneed door de confrontatie met wispelturige weergoden wier grillen wij nog haast rechtstreeks aan den lijve ondervonden. Ik legde in de jaren vijftig van vorige eeuw het traject van huis naar middelbare school en terug een keer af per dag. Met de fiets. Telkens een kilometer of 36. Zomer of winter, nat of droog, tropisch of Siberisch, weer of geen weer. Over de schaapswollen muts die mijn relatief vermogende doopmeter van me had bezorgd had ik des winters geen klachten. De gebreide wanten echter die mijn handen en vooral de uiteinden van mijn vingers moeste beschermen, voldeden in geen enkel opzicht. Mijn moeder was niet de meest begenadigde breister van het westelijk halfmond en in haar met veel toewijding en ijver bijeen gestrikte producten zaten gaten waar ze in Emmentaal een punt konden aan zuigen.

Het zou oneerlijk zijn het gros van het effect dat lage temperaturen toen op mijn extreme tot zelfs edele delen hadden in de eerste plaats toe te schrijven aan mijn falende vestimentaire uitrusting. De Antarctische aanslagen op onze neuzen, tenen, oren, en vingers had minder te maken met de gebrekkige bescherming die toentertijd bestond als wel met het feit dat het in die tijd nog de stenen uit de grond vroom.

Dierbare hedendaagse WTC-ers- koukleumen, die bij min vijf al gaan rillen als een riet: jullie kennen het begrip " strenge winter " niet. Jullie hebben het nooit meegemaakt, hoe je met je lippen aan je autodeur blijft plakken bij een poging het vastgevroren slot met je warme adem te ontdooien. Jullie kennen niet het gevoel tussen de lakens te kruipen als dook je in een diepvries. Jullie weten niet hoe het voelt als je nauwelijks de slaap kunt vatten wegens het sinistere gekraak van de ijsbloemen die zich vormen op de ruiten. Kunnen jullie meespreken over de pijnbank van het voorzichtig verwijderen van schoeisel omheen je murw gevroren voeten, die je daarna gretig warm aan de rand van de kachel waardoor ze onder invloed van een op gang komende, pulserende bloedstroom aanvoelen alsof er plots knaagdieren in huizen?

Nu zijn er geen winters meer. Met dank aan de opwarming van de aarde. Maar wat voor enkele fietsliefhebbers, laat staan coureurs, zijn we aan het kweken als de seizoenen steeds meer op elkaar, en meer bepaald op de zomer, gaan gelijken?

Broeikasplantjes worden we, allemaal. Tot eind oktober ben ik hier te lande wezen fietsen zonder dat ik nog maar mijn lange broek uit de kast moest halen. Laat staan dat ik mijn toevlucht moest nemen tot handschoentjes, teen- warmers, oorbeschermers of aanverwante parafernalia voor de verwende winterfietser....

Zo, dat luchtte even op. Tijd nu voor een senioren donderdagmorgen fietstochtje van 30 maart 2017.

Op mijn pc zie ik het weerbericht, rechtsboven een grijze wolk en 6 graden C staan. Ik kijk naar buiten: muiskleurige lucht, druilregen.

Brrrr. Echt geen weer om te gaan fietsen. Laat ik maar lekker binnen blijven. Ik zet de centrale verwarming een graadje hoger en schenk mezelf een tas warme chocomel in.

Mmmm. Gezellig, zo'n dagje thuis.

Le Loup.

Woensdagochtend 31 mei dames fietstocht en koffie voor het goede doel de Stichting Mount Meru

Een aantal paar maanden geleden tijdens de koffiepauze van een woensdagochtendrit kwam de Stichting Mount Meru ter sprake waar ik me sinds een paar jaar voor inzet.

Ik vertelde de fietsdames het volgende:

Een vriendin van me bracht een paar jaar geleden een bezoek aan het Mount Meru ziekenhuis in Arusha, een grote stad in het noorden van Tanzania. Zij werd getroffen door wat ze daar hoorde en zag. De moeder en kind sterfte in Tanzania is erg hoog. In gesprek met een arts(de radioloog) van het ziekenhuis werd haar duidelijk dat een goed werkend echoapparaat een bijdrage kan leveren aan het verbeteren van de zorg voor moeder en kind.

Thuisgekomen van haar reis heeft ze nog een vriendin en mij bereid gevonden om de Stichting Mount Meru op te richten met als doel: het verbeteren van de zorg voor moeder en kind in Tanzania.

Zie **www.stichtingmountmeru.com**

Inmiddels hebben we een geschikt, draagbaar echoapparaat gevonden dat in augustus a.s. gedoneerd zal worden aan het Mount Meru ziekenhuis.

Aangezien we nog druk bezig zijn om het gewenste bedrag voor het echoapparaat bij elkaar te krijgen ontstond het idee om een woensdagochtend voor een bijdrage voor de Stichting Mount Meru gaan fietsen! Het was een heerlijke, gezellige en vruchtbare ochtend. Bedankt dames!

AnnaLied Poelstra

te

Op de twaalf

**Antonet en Ben
van Asseldonk**

Sinds wanneer fiets je bij WTC Zijtaart en bij welke discipline?

Wij denken ongeveer 20 jaar geleden.

Hoe vaak train je per week?

Antonet: 2 x per week; Ben: 1 x per week

Heb je enig idee hoeveel km je per jaar fietst?

Tussen de 6 en 7000 km per jaar.

Heb je nog andere hobby's?

Ben: Zündapp

Antonet: fitness

tuinieren

wandelen

Heb je een bepaalde uitdaging?

Antonet: ik hou niet van uitdagingen.

Ben: fit blijven door te fietsen.

Wat is tot nog toe je grootste prestatie of mooiste herinnering?

Antonet: Ik heb niks groots gedaan, dan zeg ik maar Scherpenheuvel—Hapert.

Ben: Duchenne Hero

Heb je ook nare herinneringen aan een fietstocht?

Antonet: 1x de man met de hamer tegen gekomen.

Ben: sleutelbeen gebroken.

Welke eisen stel je aan je fietsmateriaal?

Alles moet goed werken, verder is goed goed genoeg.

Heb je met je werk ook met fietsen te maken?

Antonet: breng 2x per week de post rond voor Sandd

Ben: nee

Er is bij WTC Zijtaart een activiteitenkalender, wat voor taak heb jij op je genomen.

Antonet: Klaver van Brabant; fietscross jeugd

Ben: ATB tocht uitzetten.

Steek je veel tijd in deze taak of taken?

Nee

Als er iets bij de club zou moeten veranderen, wat zou je dan veranderen?

Prima zo!

Carien Cissen

Hallo wielerfans,

Ik heb de pen gekregen van Tonnie v/d Rijt, en daarom zal ik mezelf voorstellen aan jullie.

Ik ben Carien Cissen, 51 jaar, en woon aan de pastoor Clercxstraat 19. Lekker dicht bij Kleingeld.

Ik ben getrouwd met Tony, die al enkele jaren met de A,s meefietst. Samen hebben we een zoon en twee dochters, die al aardig volwassen worden.

In het dagelijks leven werk ik bij van Tilburg in Nistelrode. Hier ben ik actief op het atelier om kleding voor de klant te vermaken. Ik vind het fijn om met de fiets richting Nistelrode te gaan. Hiermee kan ik al wat trainen om zondags in goede vorm te zijn. Sinds zes jaar (12-01-2011) fiets ik mee met de dames. Het sportieve en sociale fietsen spreekt me zeer aan. De mooie natuur plaatsen waar wij in de vroege ochtend fietsen is een traktatie.

En het is heel gezellig om samen het verdiende kopje koffie te drinken. Verdere hobby's zijn fitness, hardlopen en gitaar spelen.

Samen met mijn gezin, familie en vrienden genieten we van het leven in
Zijtaart

aan Marieke Hoekstra

Culturele dag senioren.

Op woensdag 12 juli 2017 houdt de senioren groep van WTC Zijtaart hun jaarlijkse culturele/culinaire fietsdag.

Het programma voor deze dag ziet er zo uit:

- 8:45h Verzamelen in het Klooster Zijtaart met kop koffie.
- 9:15h Vertrek met gewone fiets via de Hooibonkse watermolen naar de pauzeplaats
- 10:30h Bezoek pauzeplaats Bokt Eindhoven.
- 11:30h Vertrek per fiets door het Dommeldal naar picknick locatie.
- 12:00h Picknick bij het botenhuis van roeivereniging E.S.R. Thêta
- 12:45h Vertrek naar het Daf museum.
- 13:00h Bezoek aan Daf museum
- 15:00h Vertrek naar de pauzeplaats.
- 15:30h Bezoek Kingstables Helsestraat 7, 5674 BA Nuenen. Een opvang en revalidatiecentrum voor paarden.
- 16:30h Vertrek richting Zijtaart
- 17:30h BBQ bij Ria en Wim Vissers; De Bresser 8

De organisatie: Martien van Eert, Willem van Doremalen, André van de Nieuwenhof, Ton Rietbergen, Leo en Wim Vissers, Harrie Wolfs.

De weergoden werkten in het geheel niet mee. De fietsen bleven in de schuur en er wordt besloten om met de auto's te gaan. In plaats van een

bezoek aan de Kingstables gingen we naar het Damiaancentrum, waar Piet vd Tillaart ons tekst uitleg gaf wat er in het Damiaancentrum wordt gedaan. Tijdens de BBQ is het weer droog.

Ad's fiets tips!

Vele van jullie fietsende WTC-ers, weten Ad v/d Acker te vinden. Als het piept of kraakt, aan onze race monsters. In zijn werkplaats, waan je je in de vijftiger jaren sfeer. Toen de echte wielrenners, met z'n alle nog rond reden op stalen frames met 36 spaaks wielen + tien versnellingen- met een buitenblad (52 /53tanden) en een binnenblad van (47/46 tanden).En de stalen cranks nog werden vastgezet, op de trapas met spieën!

Het was begin april, dat de "achter trein " van mijn race fiets! Zo noemt men in het wielersjargon, het achterwiel met derailleur + toebehoren! Het kraakten & pieten als ik aanzette na een bocht tijdens het fietsen. Waarschijnlijk komt die piep, van de body?

Hup, Ad zet hem in een handomdraai, de fiets op z'n montage standaard in zijn werkplaats. Met zijn " gouden handjes ", haalt hij de tien speed-vliegensvlug van de body. Ja, ik voel het al!! De conussen zitten los op de as! Nu kijk ik ook, omdat ik bijna alle draaiende onderdelen vrij zien liggen!Of de kogellagers nog goed zijn? In een handomdraai zet Ad, nieuwe kogellagers-. Zet alles goed in het vet!

In die tussen tijd, " velosoof-veerden: " Ad over fiets liefhebbers! Die hun vrije tijd invullen met fietsen op een racefiets. Tijdens het fietsen, traden vaak lichamelijke klachten op. Waardoor Ad werd gevraagd, voor advies. Zodat ze weer pijnvrij hun geliefde fietssport kunnen beoefenen.

Harrie: De zadel keuze! Als je b.v. een doof gevoel krijgt aan je zitvlak. Dat kan nu helemaal niet....er zijnmomenteel zo veel verschillende soorten van zadelvormen. Dat het voor mij haast ondenkbaar is, dat voor ieder zitvlak geen geschikt zadel te vinden is. Zodat het doof gevoel aan je zitvlak uiteindelijk verleden tijd was. Maar bij mij komen fietsers, waar ik in een oogopslag vaststel dat hun zadels links of rechts zijn doorgezakt! Omdat het licht metaal van de zadelbrug aan een kant is doorgezakt op de zadelpen.

Bij mij komen ook vaak fietsers, die knie problemen hebben! Meestal is hun zadelkeuze verkeerd als ze knie problemen krijgen aan de buiten kant van hun knieën. Of ze hebben geen ronde draai omdat hun schoenplaatjes verkeerd van elkaar staan. Maar het kan ook zijn, dat hun zadel te hoog staat! Hebben ze aan de voorzijde knie problemen, dan staat hun zadel te laag! Maar er komen bij mij ook fietsers die binnen in hun knie klachten hebben. Dan is mijn conclusie, stel de schoenplaatjes zodanig af! Dat de knie en het pedaal in een verticale lijn zijn. Hebben ze klachten aan de achterkant van hun knie! Dan geef ik hun de oplossing, stel de zadel hoogte. Zo aan dat in de laagste pedaal stand, je knie een hoek maakt tussen 20-25 graden!

Rugklachten in de onderrug wil zeggen dat stuurpen te lang is,- en stuur te diep staat!

Met een goedgevoel en met meer wieler kennis van onze "velosoof" die Ad. Koers ik naar Rooi? Neen, na de Maxwell Taylor brug besluit ik om toch over 't Wijbosch een toerke te fietsen. Dat toerke bracht me over Schijndel – Boxtel- Oirschot-

A collection of bicycle components including handlebars, seat, stem, front fork, rear shock, pedals, crankset, chainring, cassette, chain, front and rear derailleurs, shifters, and a rear rack.

Hollandse zomer:

De regenbuien zij spelen lukraak, hun spel met barometerstanden.

Dat wordt warempel nog 'n zwaar emplooi, om de zomer uit z'n dip te halen.

Le Loup

2 juli: Kerkdriel.

Met de heren A naar de overkant.

Druilerig en fris.

Heerlijk fietsen door Hollands laagland op woensdag 26 april 2017 door de senioren naar Rossum.

Herinnering aan Holland. Wie kent het gedicht niet? Hendrik Marsman beschrijft erin het Nederlandse landschap en de strijd tegen het water. De eerste zin,

“ Denkend aan Holland zie ik brede rivieren traag door oneindig laagland gaan ”, rijen ondenkbaar ijle populieren als hoge pluimen aan den einderstaan.

En in de geweldige ruimte verzonken de boerderijen verspreid door het land boomgroepen, dorpen, geknotte torens, kerken en olmen, in groots verband.

De lucht hangt er laag en de zon wordt er langzaam in grijze vierkleurige dampen gesmoord en in alle gewesten wordt de stem van het water met zijn eeuwige rampen gevreesd en gehoord.

Hendrik Marsman (1899-1940) verdronk in 1940, toen het passagierschip Bernice in het Kanaal door Duitsers werd getorpedeerd. Hij was 40 jaar oud.

Hendrik Marsman is overbekend geworden. En dit gedicht, is ook die menig fietser, zoals wij WTC-ers in gedachten omhoog zal hebben gehaald wanneer wij langs de eveneens in het gedicht beschreven ‘boomgroepen, dorpen, geknotte torens, kerken en olmen ’ fietsen. Zo valt: “ Land van Maas en Waal ” best mee, zag ik om mij heen kijkend op de gezichten van de B-groep. Toen we op de winderige Waaldijk van Rossum naar Zaltbommel. Op deze zonnige woensdagmorgen in april. Met een koude temperatuur van 6 graden eendrachtig het nodige kopwerk deden.

De A-senioren (de snelle jongens) die door rit uitzetter Ties Verhagen. Via Vlijmen werden geloosd, om na de koffiepauze! Eerst de ooievaars te bekijken.

Maar wij zijn al, door het land van de ooievaar gefietst! Nog ooievaars gezien? “Jazeker ”. Drie stuks, om precies te zijn, op het nest. Altijd weer indrukwekkend om zo’n bijzondere vogel in het wild te zien. Ik had al eens wat gelezen over de Ooievaarsroute. Maar ik werd er onlangs aan herinnerd toen ik op tv een programma zag over die populaire webcams van “ Beleef de lente ”, waarmee je in het voorjaar de broedsels en jongen van vogels in hun nestkasten kunt, volgen. De ooievaars van Gennep zijn daarop ieder jaar weer een ware kijkcijfer hit. Ze broeden op de schoorsteen van het historische stadhuis van Gennep aan het Marktplaatsje. Waar we tegenover hotel “De Kroon”, altijd neerstrijken voor de koffie.

En genieten van het ooievaarsnest, tijdens de jaarlijkse "Tsaren en Keizers" rit rond Gennep. Een ooievaar komt er zelfs al sinds 2000 las ik. Aan de overkant van de Maas zit in natuurgebied de Vilt nog een paartje op een kunstnest. Dat hier voldoende voedsel vindt voor hun kroost. Deze oude Maas arm die duizenden jaren geleden van de rivier werd afgesneden. Op deze plassen in de omgeving zitten overigens nog tal van andere vogelsoorten!

Mooi rondje? " Vond ik wel ". Al duurde het even voordat het echt mooi werd. De eerste kilometers rijd je door Heeswijk en Berlicum, waarna je over de autoweg A59 onder andere langs een groot bedrijventerrein in Kruisstraat moet. Pas na het dorpje Het Wild, wordt het wat rustig fietsen over het fietspad naar het veerpont in Alem de Maas over. Daar in de verte zie je het sluizencomplex Sint Andries hoog boven de bomen- grasland en akkers uitsteken.

Eenmaal met de veerpont de Maas is overgestoken, het Brabantse deel van de route dus. Meteen na het veer ga je rechts en fiets je over smalle weggetjes tussen hagen omzoomde weides op weg naar Rossum. We trappen over een oude vervallen Maasdijk, maar het is hier mooi als ik rond kijk! Een fraaie fietsomgeving, maar het blijft oppassen geblazen! Met de hier en daar geparkeerde auto's van bewoners van de dijkhuizen. Opeens klink de stem van de rit uitzetter Wim Vossenbergh als we de oude Maasdijk verlaten....oplekken...achter elkaar !!! We nemen de korte stijlen helling van de Waaldijk. Bij buurtschap Doorning aan de H.G.De Jonghweg zien we de ooievaars en hun nesten. Door het centrum van Rossum strijken we neer te Kerkdriel bij " Natuurlijk Kersvers ". Voor de koffiepauze naar pakweg 45km.

Waar is het laagland nu het mooist: zijn het de appel & peren en kersen plantages, de groene weilanden of moeten we verder naar de heide gebieden (Veluwe) of zijn het de duinen aan de kust? Of verder naar het noorden- het Friese merengebied of de ruige schoonheid van de Waddeneilanden? Moeilijk kiezen. Schoonheid is en blijft een subjectief begrip. Waar de een het liefst door pittoreske dijkdorpjes fietst, doe je de ander geen groter plezier met een route door desolate natuur. Of een ander wil liever omhoog de heuvels/ bergen in, neemt het gevaar van steile afdalingen dan maar mee?

De Betuwe tussen de twee grote rivieren is een prachtig fietsgebied, in dit uitgestrekte polderlandschap, kom je langs dijken, grienden, oude forten, boomgaarden en bouwland. Een route met veel vergezichten, met even een momentje pauze voor de pedalen?

Dan zijn de oude dorpjes zoals Arkel-Kedichem-Heukelom- Asperen-Rhenoy- Beesd –Herwijnen-Hellouw en Haaften een bezoek meer dan waard. Fort Vuren met zijn natuurgebied Hondswaard, maar ook kunstfort Asperen gelegen aan de Linge zijn een bezoek zeer zeker waard! Zeg je Gelderland, dan zeg ik geef mij maar de Betuwe. Dat je er ook prachtige bosrijke gebieden vindt, bewijst het gebied rondom Beesd, met Landgoed Mariënwaard.

Gelukkig na de koffie in Kerkdriel, met de wind in de rug. Fietst het heerlijk naar Velddriel. Daar is het trouwens oppassen geblazen, want hier liggen kattenruggen. Die voor de weg gebruikers aangeven, het verschil tussen weg en fietspad. Direct onder het spoor viaduct door linksaf, trok Wim de binnenlanden in! Om daarna via de brug over de Maas te Hedel weer in de Meierij te fietsen. En weer terug zeker? Neen, Wim koos toch om een rondje 's - Hertogenbosch extra te nemen, om via- en via. Het nieuw aangelegd fietspad naast de Zuid-Willemsvaart, tot bedrijventerrein Den Dubbelen helemaal af te fietsen.

Naar bijna 88km doken we Zijtaart in. Om tegen elkaar te zeggen het was een variërende rit, tussen de rivieren Waal en Maas. Namens de B-groep compliment voor deze verrassende rit, maar vooral voor de rit uitzetter!

Le Loup

Wij kommen 't verke slachte.

Onze vader, Has Vissers was vanaf 1940 tot c.a. 1980 in de wintermaanden de goede moordenaar van Zijtaart. Om de kost voor de 14 kinderen te verdienen, werkte vader in de zomermaanden als rietdekker en vanaf oktober als varkensslachter. Iedereen die bij ons kwam om het varken te slachten, nam hij aan als klant. De oudste kinderen moesten meehelpen, want er moest eten op tafel komen. Tijd kost geld en iedere cent telt. Mijn oudste broer Antoon hoefde niet mee te helpen met slachten, die leerde door. Maar onze Leo (mijn 1 jaar oudere broer), en ik gingen zo vanaf de jaren 50 na schooltijd en zaterdags met vader mee om bij de boeren in Zijtaart en de omliggende dorpen te helpen met het slachten van varkens.

Onze Vader was van huis uit een zelfstandig ondernemer. Zelfstandigen kregen begin 50er jaren geen kinderbijslag, daarom ging hij bij D.M.V. Campina in Veghel in loondienst.

Hij werd aangenomen als melkontvanger, de melkontvangst -afdeling moest 24 uur bemand blijven, dat werd dus ploegendienst een week van 6.00 tot 1400 uur, een week van 14.00 tot 22.00 uur en daarna van 22.00 tot 6.00 uur. Zodoende bleef er nog tijd over om het slachten en rietdekken gewoon bij te blijven doen. In drukke tijden liep dat uit tot 15a 16 uur werken per dag, ook zaterdags. Hoe ging dat in zijn werk?

Als eerste kwam de boer of burger bij ons thuis om een afspraak maken wanneer het varken kon worden geslacht.

In de wintermaanden kwam dat neer op zo'n 4 a 5 varkens op een dag, soms 2 in de vroege morgen, in de middag of des avonds al naar gelang zijn ploegendienst.

Als onze Vader, mijn broer Leo of ik, (wij waren hulpjes van vader) bij een klant aankwamen werd er een plek uitgezocht waar het moest gebeuren, vaak ergens waar het wel vuil en bloederig mocht worden.

Eerst controleerde vader of het water wel heet genoeg was. Daarna klom hij in de kooi en sloeg een mastworp om de achterpoot van het varken, het varkensdeurtje werd open gezet. Meestal wil een varken net de andere kant uit.

Als we dan het varken uiteindelijk op de goede plaats hadden kwam het schietmasker voor de dag. (vuurwapen met kruidpatroon en slagpin) door indrukken van een hendel explodeerde het kruid in de huls, een pin schoot daardoor met grote kracht naar buiten.

Vader hield het schietmasker een beetje midden boven de ogen en drukte dan af,

de pin van zo'n 10 cm lang ging door de schedel in de hersenen, als een blok viel het varken dan neer.

Direct daarna nam hij een spits steekmes en doorboorde de halsslagader van het varken. Het bloed werd meteen opgevangen in een emmer en al kloppend met de hand door het bloed kon je het bloedstolsel verwijderen.

Met een emmer kokendheet water en een krabber werd het varken van zijn haren ontdaan. Met een haak aan de krabber trok je vervolgens de teennagels van het varken. Een vlijmscherp mes en koud water kwamen er aan te pas om de laatste haren die nog waren blijven staan van het varken af te scheren.

Met een paar behendige handelingen werd het varken met zijn rug op de slachtleer gelegd, de pezen van zijn achterpoten werden vrijgemaakt en met een stevig touw aan de bovenste sport van de ladder vast gemaakt.

Dan moest de ladder tegen een muur overeind worden gezet en werd het varken vanaf zijn poepgat tot aan de kinnebak opengesneden.

Als het een mannetje was, werd de pizzerik (geslachtsdeel) er uit gesneden: die gebruikte men om de handzaag in te vetten.

De ingewanden werden eruit gehaald (lekker warm werkje als het koud is) met een slachtbijl (grote hiep) werd exact de ruggenmerg van boven tot onderaan de kop open gekapt.

Het varken werd daardoor in twee helften gedeeld, met een mes sneed vader door het spek tot aan de zwaard, zodoende kon men zien hoe dik het spek was. De reuzel en de nieren werden zijwaarts uit het varken gehangen om uit te sterven. De darmen werden in een emmer gelegd en schrapend tussen je hand en lepel klemmend van poep en etensresten ontdaan.

Binnen 2 dagen moest het varken afgesneden en uitgebeend zijn. Dat was mooi werk, lekker binnen in de keuken, de vrouw des huizes gaf aan hoe ze het wilde hebben, bv. Koteletten, ribstukjes worst of vleeslapjes.

De hammen en spek werden ingezouten en in de pekelbak van de kelder gelegd, na een tijdje gingen ze in de schoorsteen kast om gerookt te worden. De hielen, poten en staart verdwenen ook in de pekelbak.

Na verloop van tijd werden die meegekookt in de erwtensoep.

Leo bezig de darmen eruit te halen

De kop werd in een grote pan gelegd en gaar gekookt om samen met gevilde huid en kruiden tot zult te worden verwerkt. De reuzel en andere vetten werden in stukjes gesneden en uit gebakken tot koikes (kaantjes) het overgebleven vet ging in een grote keulsepot, en werd door het jaar heen gebruikt om vlees en aardappels in te braden of bakken. De helft van de karbonade werd zeer zorgvuldig en glad afgesneden daarna op een bord gelegd en met een Brabantsruit-handdoek erover naar de pastoor gebracht.

Het bloed werd met stukjes spek in de dikke darm gedaan en te drogen gehangen

(bloedworst). Het overige vlees en spek wat kort werd gesneden ging door de worstmolen de dunne darmen in , daarna verdwenen ze in de schouw of inmaakpotten. (vroeger waren er nog geen diepvriezen).

Het was die dag in het betreffende huis een drukte van jewelste om alles op tijd aan kant te werken. Vrouwen die ongesteld waren mochten niet mee helpen, men dacht dat dan de inmaakpotten niet goed dicht bleven.

Wim Vissers.

Nike: van Oregon tot Europese verkoop centrum te Ham/Laakdal (België).

Ik als bibliofiel, kreeg van een vriend het boek!

Shoe Dog—Het verhaal van de oprichter van Nike, geschreven door Phil Knight zelf. In het boek van 412blz, maak ik voor jullie een korte samenvatting!

Wat zeg je nu: naik of naikie?

Naikie. Naar Nike, de Griekse godin van de overwinning. Ze verscheen aan Jeff Johnson, de eerste werknemer van het bedrijf, in een droom! Maar van 1962 tot 1978 heette het bedrijf nog " Blue Ribbon Sport ". Dit boek omvat de me-

moires van de stichter Phil Knight van die beginjaren. Hij stopt als Nike Inc. in 1980 op de beurs gaat, het begint als Knight eind 1963 zijn eerste Japanse "Tiger " -schoenen vanuit de kofferbak van zijn auto aan de man brengt. Een waanzinnig verhaal is het. Knight (79) staat vandaag 18de op de Forbes-lijst van de rijkste Amerikanen. Vermogen: meer dan 26 miljard dollar. In 2016 trad hij terug als voorzitter van de raad van bestuur. Aantal werknemers 70.700. Jaaromzet: 32 miljard dollar.

Een business- story?

Een zonder cijfers, een mensenverhaal. Phil Knight komt uit Portland. Oregon, een dun bevolkte staat ten noorden van Californië. Knight had een diploma bedrijfskunde van de universiteit van Stanford op zak toen hij in 1962 in Portland terugkeerde. " Ik wilde een stempel op de wereld drukken ", zei hij. En dat lijkt verdacht veel op Steve Jobs: " Ik wou een deuk in het universum zetten. " Voor een van zijn laatste seminars had hij een scriptie over schoenen geschreven. Daarin stond dat als Japan de Amerikaanse markt voor fototoestellen van de Duitse fabrikanten kon overnemen, dit ook moest kunnen voor hardloopschoenen, een markt in handen van het Duitse Adidas.

Knight was een goede atleet, een hardloper, maar net niet goed genoeg voor de top. Omdat zijn schoenen Japanse " Tiger " waren trok hij naar Japan, liep er de " Tiger "- firma binnen en stelde de eigenaar voor zijn schoenen in de VS te verkopen. Hij presenteerde hem gewoon zijn scriptie. " Ik citeerde uit mijn werk van Stanford, zei zinnen en lepelde getallen op waaraan ik weken had gewerkt en die ik uit mijn hoofd had geleerd." En hij verzoon ter plekke een naam voor zijn bedrijf: " Blue Ribbon ". " Mr Knight ", zei de fabrikant, " we denken al heel lang na over de Amerikaanse markt. " Na twee uur had hij een akkoord. Begin 1964 kon hij de eerste zending afhalen: "Twaalf paar schoenen, roomwit, met blauwe strepen aan beide zijde. " Twee paar stuurde hij meteen door naar Bill Bowerman, zijn vroegere coach. Diezelfde Bowerman zou veel later, in 1974, de razend populaire " Waffle Trainers " ontwerpen met zolen geïnspireerd op het roosterpatroon van het wafelijzer van zijn vrouw.

De kern van het verhaal?

Geen klassieke " tips en tricks " uit de managementwereld. Wel het verhaal van vallen en opstaan van een startup. Knights vader schaamde zich al die jaren voor zijn zoon: " Wat vertel ik tegen mijn vrienden dat jij uitvoert? " vroeg hij hem. Vijftien jaar lang, ontbrak het Knight permanent aan cash. Het bedrijf groeide veel te snel, hij moest telkens opnieuw lenen om de steeds grotere bestellingen te betalen. En verhuisde van bank naar bank. Aan het wel en wee van zijn naaste medewerkers, vaak ex-hardlopers, besteedt Knight veel aandacht. Vier a vijf man waren het, allemaal een beetje gek, excentriek en eigenzinnig, maar betrouwbaar en energiek. Samen vormden dit zootje ongeregeld een onklopbaar team.

Knight wilde in 1978 de naam " Dimension Six " voor zijn nieuwe bedrijf, maar Jeff Johnson haalde het met de Nike uit zijn droom. Knight zag niets in het wereldvermaarde " swoosh-logo; " zijn ploeg drukte de swoosh erdoor. "Misschien ga ik er nog ooit van houden ", zei hij toen. Wat stelde het voor? Een luchtstroom, iets wat een hardloper achter zich laat? Designstudente Carolyn Davidson kreeg in 1971 exact 35 dollar voor het ontwerp. Twaalf jaar later, toen alle ellende achter de rug was, nodigde Knight haar uit voor een etentje en schonk hij haar een diamanten ring en 500 Nike-aandelen. Maar dat schrijft de bescheiden man niet in zijn boek.

Laatste zin: " Ik zou mannen en vrouwen van halverwege de twintig willen zeggen: wees niet nu al tevreden met een baan of een beroep of zelfs een carrière. " Zoek een roeping. " Met veel humor en zelfspot is het boek geschreven!

Le Loup.

Rabobank

***MRT* ENGINES®**

**machinaal timmerbedrijf
van der linden bv**

www.vdlindenveghe.nl 0413-36 64 90